

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/296/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612203572
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8612203572.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická č. 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, proti žalovanej N. Q. - A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. Q. č. X, XXX XX M., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká č. 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, o zaplatenie 4.437,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 7C/134/2012-125 zo dňa 25.09.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výrokoch o trovách konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania a vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu 1. stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.853,48 eur s prísl., ktoré jej povolil splácať v 100 eurových splátkach, ktorých splatnosť určil. V prevyšujúcej časti konanie zastavil. Vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 26,20 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa skonštatoval, že nárok žalobca opiera o zmluvu o splátkovom úvere, ktorá má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Po námietkach žalovanej a vedľajšieho účastníka žalobca upravil žalobu tak, že požadoval zaplatenie nepremlčaných splátok v trojročnej premlčacej dobe, t.j. 33 splátok po 53,38 eur od 20.05.2009 do 20.01.2013 a žiadal úroky z omeškania vo výške 92,03 eur.

Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Žalobca sa domáhal zaplatenie sumy 4.437,61 eura a súd priznal žalobcovi zaplatenie sumy 1.853,48 eura. Žalobca bol úspešný v rozsahu 41,77 % a žalovaná v rozsahu 58,23 %, preto úspech žalovanej, ktorý prevyšuje úspech žalobcu je 16,46 % (58,23 % - 41,77 %). Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a žalobca ako menej úspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

Súd prvého stupňa citujúc ust. § 24, § 25 ods. 1 - 3, § 93 ods. 2 - 4 a § 137 O.s.p. uviedol, že náhradu trov konania si uplatnil vedľajší účastník. S poukazom na úspech žalovanej v rozsahu 16,46 % priznal vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vstúpil do konania na jej podporu, náhradu trov konania vo výške 26,20 eur, t.j. 16,46 % z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 159,17 eur za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, odpor zo dňa 08.08.2011, t.j. 2x po 58,69 eur + 2 x režijný paušál po 7,63 eur + 20 % DPH, podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č.

655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. V zmysle § 149 O.s.p. bola povinnosť nahradiť trov konania uložená zaplatiť advokátovi.

Proti uvedenému rozsudku a to čo do výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O.s.p., t.j. z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne prihliadol na námietku premlčania vznesenú zo strany vedľajšieho účastníka a nesprávne právne posúdil vec, keď nepriznal žalobcovi náhradu trov konania a zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal na uznesenie NS SR z 30.07.2012 sp. zn. 5Cdo/47/2012, podľa ktorého v prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníka sa takýmto stáva až právoplatným rozhodnutím súdu o prípustnosti jeho vstupu a nie oznámením vstupu do konania. V predmetnej veci takéto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 08.04.2014, až od kedy sa občianske združenie stalo právoplatným účastníkom.

V ďalšom uviedol, že v predmetnej veci zo strany žalovanej bol podaný odpor, ktorý žalobcovi nebol doručený. Až doručením predvolania na pojednávanie na deň 10.01.2013 bolo žalobcovi doručené aj oznámenie o vstupe Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a taktiež bol doručený odpor ním podaný. Podľa odvolateľa, keďže občianske združenie podalo vo veci odpor voči platobnému rozkazu zo dňa 08.08.2012, teda v čase, keď nebolo právoplatným účastníkom konania, prvostupňový súd na toto podanie nemal prihliadať. O nemožnosti podania odporu vedľajším účastníkom poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/357/2012. Z uvedeného vyvodil, že súd prvého stupňa pochybil, keď prihliadol na námietku premlčania vznesenú v odpore a takýto odpor mal súd prvého stupňa odmietnuť a nezaoberať sa skutočnosťami v ňom uvedenými.

K náhrade trov konania vedľajšieho účastníka poukázal na ust. § 24, § 25 ods. 1 - 3 a § 137 O.s.p. a k jeho povinnosti tieto nahradiť vo výške 26,20 eur opätovne poukázal na vyššie uvedené uznesenie NS SR o neprípustnosti vedľajšieho účastníka v skrátenej konaní a teda nemožnosti podania odporu voči platobnému rozkazu takýmto subjektom. Z vyššie uvedeného vyvodil, že vedľajšiemu účastníkovi v tomto konaní nepatrí žiadna náhrada trov. Náhrada trov konania patrí iba účastníkovi a to iba za účelné trovy. Keďže vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania iba v odpore, na podanie ktorého nie je oprávnené, náhrada trov mu nepatrí. V ďalšom poukázal na to, že po právoplatnom pripustení občianskeho združenia do konania toto bolo nečinné, preto nemožno takémuto subjektu priznať náhradu trov konania. Navrhol odvolaciemu súdu rozsudok v jeho napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 202,86 eur.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník tak, že navrhol výrok o trovách konania potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške spolu 106,67 eur. Poukázal na ust. § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník koná sám za seba. K námietke ohľadom vstupu do konania uviedol, že ide o zneužitie práva zo strany žalobcu. Združenie bolo oprávnené vstúpiť do konania a žalobca musel vedieť, že jeho námietka proti vstupu nebude úspešná. K argumentom ohľadom ním uplatnených trov konania, ktoré žalobca považoval za neúčelné, poukázal na rozsiahlu rozhodovaciu prax krajských súdov v Prešove, Košiciach, Banskej Bystrici, Bratislave, Trnave, Nitre a Trenčíne. Vyslovil, že je absurdné, ak žalobca, účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Poukázal na čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, ktorého legitímáciu na jeho činnosť dáva samotný zákon o ochrane spotrebiteľa a účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc odvodzuje z uvedeného článku Ústavy SR. Poukázal na najnovší O.s.p. Komentár - I diel 2 autorov Števek / Ficová a kolektív, podľa ktorého odvolanie žalobcu vyznieva tak, aby od súdu si nárokov ochraňovanie jeho hospodárskych záujmov.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. zistil, že rozsudok v jeho napadnutých výrokoch je potrebné zrušiť.

Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo (§ 142 ods. 2 O.s.p.).

Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol úspešný v rozsahu 1.853,48 eur s prísl. a konanie o zaplatenie sumy 2.584,13 eur bolo v dôsledku späťvzatia žaloby zastavené. Súd prvého stupňa preto správne ustálil, že žalobca bol úspešný v rozsahu 41,77 % a žalovaná v rozsahu 58,23 %, pritom úspech žalovanej prevýšil úspech žalobcu o 16,46 %. Súd prvého stupňa ďalej správne ustálil, že trovy vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval na strane žalovanej, majú byť priznané vo výške 16,46 %.

Súd prvého stupňa však pochybil pri vyhodnocovaní účelných trov konania na strane vedľajšieho účastníka. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že priznať odmenu za odpor podaný vedľajším účastníkom nie je namieste. V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu v skrátrenom konaní vedľajší účastník nie je oprávneným subjektom na podanie odporu a že oznámením občianskeho združenia na ochranu spotrebiteľa že vstupujú do rozkazného konania nenastávajú účinky vedľajšieho účastníctva tohto subjektu (pozri rozhodnutia NS SR vo veciach sp. zn. 6Cdo/207/2011, 7Cdo/135/2013). Vzhľadom na uvedené preto nebolo namieste priznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia za úkon - odpor zo dňa 08.08.2011.

Odvolací súd však zo spisu zistil, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 7C/134/2012-36 zo dňa 08.06.2012, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote podala žalovaná odpor. Podaním odporu sa platobný rozkaz v zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. zrušil. Teda platobný rozkaz sa zo zákona zrušil ešte pred tým, než vedľajší účastník súdu prvého stupňa dňa 10.08.2012 doručil podanie označené ako odpor vedľajšieho účastníka. Platobný rozkaz však v uvedenom období už bol zrušený podaním odporu žalovanou tak, ako to bolo už uvedené. Teda vedľajší účastník vstúpil už nie do skrátneho konania tak, ako to tvrdí žalobca. Preto ani podanie vedľajšieho účastníka, hoci označené ako odpor, bolo potrebné posúdiť podľa jeho obsahu, nie podľa označenia.

Zo spisu ďalej vyplýva, že žalobca sa dozvedel o vstupe vedľajšieho účastníka dňa 09.11.2012, kedy mu bolo doručené podanie vedľajšieho účastníka označené ako odpor. Námietku vedľajšieho účastníka žalobca vzniesol až v podaní zo dňa doručenia súdu 03.02.2014, teda viac než po roku. Námietka vedľajšieho účastníka podaná žalobcom bola nesprávne datovaná dňom 03.02.2013, ale súdu bola doručená dňa 03.02.2014, čo vyplýva z faxového podania. Vzhľadom na uvedené preto sa javí nesprávny názor žalobcu, že vedľajší účastník by nemal mať nárok na náhradu trov konania pred právoplatnosťou rozhodnutia o pripustení jeho vstupe do konania dňom 08.04.2014 za situácie, keď žalobca viac než rok bol nečinný. Námietku neprípustnosti mohol a mal žalobca vzniesť pri prvom úkone po tom, čo sa dozvedel o vedľajšom účastníctve v tomto konaní.

Ani ďalšia odvolacia námietka týkajúca sa skutočnosti, že súd nemal prihliadať na premlčanie namietané vedľajším účastníkom v odpore odvolací súd uvádza, že práve žalobca z dôvodu námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom vzal žalobu späť v rozsahu premlčaných splátok. Žalobca teda zavinil späťvzatím žaloby zastavenie konania v časti nad sumu 1.853,48 eur do sumy 4.437,61 eur, teda o sumu 2.584,13 eur s prísl. Žalobca teda bol neúspešný v časti o zaplatenie 2.584,13 eur nie z dôvodu, že mal súd prihliadať na námietku premlčania, ale z dôvodu, že o uvedenú sumu vzal žalobu späť. Zo spisu jednoznačne vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu žalovanej a nie je mu možno odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Jeho úlohou je vykonať všetky úkony, ktoré budú v záujme spotrebiteľa, ak sa nimi prispeje k poskytnutiu ochrany proti neprijateľným podmienkam a nekalým obchodným praktikám (uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo/27/2012).

Napriek uvedenému však bolo nutné rozhodnutie v napadnutej časti, t.j. vo výrokoch o trovách konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania a vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, za účelom posúdenia účelnosti trov konania žiadaných vedľajším účastníkom a to najmä z dôvodu, že od 29.04.2013 žalovanú zastupovalo Centrum právnej pomoci vo Svidníku.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch o trovách konania postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne rozhodnúť o trovách konania medzi účastníkmi konania a vedľajším účastníkom s vyhodnotením účelnosti trov konania účtovaných vedľajším účastníkom. Úlohou súdu prvého stupňa bude pri opätovnom rozhodovaní o trovách konania vychádzať z vyššie uvedených skutočností a to že vedľajší účastník vstúpil už do nie skráteneho konania, jeho podanie označené ako odpor nemôže byť odporom, ale vyjadrením k veci, čo treba aj takto vyhodnotiť. Je potrebné zohľadniť aj to, že súd sa nezaoberal námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom tak, ako to tvrdí žalobca, nakoľko nárok, ktorý bol namietaný námietkou premlčania žalobca vzal späť a konanie v tejto časti bolo zastavené, preto žalobca procesne zaviniť, že konanie v tejto časti nepokračovalo.

Úlohou súdu prvého stupňa bude vysporiadať sa s odvolacími námietkami žalobcu, opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.